Олеся Бурдейна
(Чернівці)

УДК 811.111’42

ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ ТА КОРПУСНИЙ МЕТОДИ АНАЛІЗУ КОНЦЕПТУ «INSULARITY»

Зроблено спробу визначити термінологічне підґрунтя методології дослідження концепту INSULARITY. Комплексний аналіз концепту передбачає як традиційні методи дослідження, а саме – синтез, аналіз, описовий, структурний, кількісний, функціональний та семантико-когнітивний методи дослідження, так і лінгвокультурний та корпусний методи. Етнокультурному концепту INSULARITY характерне аксіологічне маркування та стереотипні ціннісні орієнтири. Корпусний підхід до дослідження концепту втілюється у відборі корпусу даних, тобто сформованої за певними правилами вибірки даних із проблемної області. Методика корпусного аналізу концепту INSULARITY полягає у статистичних методах аналізу, а саме – у визначенні частотності слів-номінацій у масиві текстів, а також у жанровому балансі корпусу. Контекстний аналіз уможливив дослідження лексем у складі контексту для встановлення семантичного наповнення досліджуваних одиниць.

Ключові слова: *лінгвокультурний аналіз, корпусний аналіз, етнокультурний концепт, публіцистичний текст.*

Постановка наукової проблеми. Предметною сферою лінгвокультурології є взаємодія культури та мови. У методах вивчення зв’язку мови, культури та національного менталітету лінгвокультурологія знаходить точки дотику із концептуальною та когнітивною парадигмами у лінгвістиці. У лінгвокультурологічних дослідженнях, на думку М.Л. Ковшової, поняття та методи етнолінгвістики, когнітивної та концептуальної лінгвістки існують у тісному зв’язку. Лінгвокультурологічний метод спрямований на “максимальну експлікацію процесів, які відбуваються у свідомості мовця” [9, с. 58].

Корпусна лінгвістика як напрямок прикладної лінгвістики визначає загальні принципи побудови лінгвістичних корпусів даних із використанням сучасних комп’ютерних технологій, окреслює методику відбору письмових та усних текстів та шляхи їх збереження та аналізу [16, с. 4].

Аналіз досліджень і публікацій провідних лінгвістів, а саме – С. Г. Воркачова, А.М. Баранова, І. Р. Гальперіна, Н. С. Болотнової та ін.. уможливив виявлення понятєвого інструментарію дослідження для окреслення сутності лінгвокультурного та корпусного методів аналізу. У контексті нашого дослідження **метою** є встановлення методологічного підґрунтя для дослідження концепту INSULARITY. Поставлена мета передбачає вирішення наступних завдань: визначення термінологічного базису методології дослідження концепту та висвітлення лінгвокультурного та корпусного методів дослідження концепту INSULARITY.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. М.Л. Ковшова вкладає у розуміння концепту його приналежність до культурно-національної картини світу, яка трактується як багатовимірна система образів, уявлень, знань, та існує у свідомості як окремої мовної особистості, так і соціальної групи, етносу загалом, до якого дана особистість належить. Концепти, об’єктивуючись у мовних одиницях, віддзеркалюють фрагменти картини світу, сформованої та в процесі формування у семіотичній сфері культури, яка виражає смисли за посередництвом символів, еталонів, стереотипів і т.д. [9, с.63].

Із визнання концепту планом змісту мовного знаку, зазначає С. Г. Воркачов, слідує, що він вміщує окрім предметної віднесеності комунікативно значущу інформацію. Семантичний склад концепту включає прагматичну інформацію мовного знаку, пов’язану із його експресивною та іллокутивною функціями, що, на думку лінгвіста, співвідноситься із переживанням та інтенсивністю духовних цінностей. Етнокультурний компонент семантики мовних одиниць відображає мовну картину світу його носіїв [3, с. 65].

У нашому дослідженні комплексний аналіз концепту оперує низкою методів аналізу, які доповнюються лінгвокультурним аналізом, оскільки концепт INSULARITY, на наш погляд, є культурним концептом, якому властиве аксіологічне маркування та стереотипні ціннісні орієнтири. У концепті INSULARITY як “ментальному утворенні, маркованому

лінгвокультурною специфікою" авторизується "безособове та об'єктивістське поняття відносно етносемантичної особистості як закріпленого в семантичній системі мові базового національно-культурного прототипу носія цієї мови" [3, с. 67].

В.А. Мар'янчик стверджує, що ціннісна складова виявляється обов'язковим компонентом структури саме лінгвокультурного концепту [11, с. 57]. Ціннісність як базова характеристика співвідноситься із індивідуальною свідомістю, тобто концепт втілює цінність для людини, із науковим пізнанням, а саме – наукова цінність концепту для структурування картини світу, із культурою, яка є сукупністю цінностей, із мовою, через яку реалізується ціннісне відношення [11, с. 59].

Аксіологія та ціннісні орієнтири концепту INSULARITY свідчать, що INSULARITY є етнокультурним концептом, якому властивий градуальний характер, певна типологія оцінок, ціннісні функції та ієрархія ціннісного простору. Вербалізація концепту здійснює можливість людини виражати своє відношення до того, що відбувається у світі. Людина як творець оцінки та виразник емоцій розкриває свою культурну позицію [9, с. 69]. У результаті інтерпретації аксіологічно маркованого ад'єктива *insular* було виявлено компонент культурно-мовного значення, змістом якого є ціннісне відношення до світу.

INSULARITY, таким чином, виявляється аксіологічним концептом, тобто "ментальним конструктом, який зосереджує у собі знання, уявлення, поняття про духовні цінності" [11, с. 59], зокрема про морально-етичні, що було виявлено в результаті лінгвокультурного аналізу.

Важливим для методики нашого дослідження був корпусний аналіз електронних текстів Британського національного корпусу.

Поняття "корпусу" визначається як великий та структурований набір текстів, зазвичай в електронному вигляді, які використовуються для статистичного аналізу та перевірки гіпотез і випадків частотності, або обґрунтування мовних правил за певними сферами [17].

Баранов А. М. дефініює "корпус даних" як сформовану за певними правилами вибірку даних із проблемної області. Базові одиниці корпусу, зауважує У. Френсіс, виявляються окремими словами, короткими фразами, реченнями та словосполученнями [1, с. 112].

Захаров В. П. акцентує увагу на основних рисах сучасного корпусу текстів, а саме: мета, формат машинного читання, репрезентативність як результат особливої процедури відбору, наявність металінгвістичної інформації [7, с. 7].

Корпуси характеризуються з позиції репрезентативності, тобто здатністю корпусу віддзеркалювати всі властивості проблемної сфери, які стосуються певного типу дослідження [7, с. 115]; повноти, а саме – врахування релевантних явищ, навіть, якщо це не відповідає ідеї пропорційного звуження [7, с. 116]; економність, тобто властивість економити зусилля дослідника при вивченні проблемної області [там же]; структуризація матеріалу, а саме – визначення одиниць збереження корпусу не повинно бути складним [там же]; комп'ютерна підтримка реалізується у підтримці корпусу комплексом програм по обробці даних [7, с. 117]. Важливою рисою корпусу текстів є його морфологічна та синтаксична розмітки, які виявляються частиною анотації. Остання є черговістю додавання інформації до тексту, а також фізичне відображення цієї інформації. Поморфемна граматична дескрипція корпусу текстів є морфологічною розміткою, а надання тексту синтаксичної структури є синтаксичною розміткою [16, с.197-198; 12, с. 20]. Розмітки слугують для полегшення пошуку необхідних фрагментів за певними параметрами [12, с. 20].

Корпусна лінгвістика є джерелом матеріалу для дослідження мови, вона детермінує методику аналізу текстів, яка ґрунтується на основі корпусів. Репрезентативність корпусу визначає види дослідження текстів. Здебільшого методологічна сфера дослідження на базі корпусів включає наступні види аналізу: 1) дослідження компіляції корпусу; 2) комп'ютерний аналіз текстів; 3) квантитативний аналіз текстів [15, p. 245] Первинними цілями такого виду досліджень є опис лінгвістичної структури та її варіантів, або опис певної групи текстів [15, p. 269].

Баранов А.М. вважає оптимізацію найважливішою властивістю методів прикладної лінгвістики, тобто "такий опис (модель) проблемної сфери, при якому ця сфера зберігає в результуючому уявленні тільки ті істотні властивості, необхідні для даного практичного завдання" [1, с. 7]. Вчений зауважує, що прикладний оптимізований опис повинен задовольняти лише конкретну задачу. Алгоритм прикладного опису виглядає так: 1) складення технічного

завдання; 2) аналіз проблемної сфери; 3) формування метамови, способів опису проблемної сфери, сумісних із іншими метамовами; 4) застосування метамови, тобто результуючої моделі проблемної сфери; 5) перевірка результуючої моделі. Підсумовуючи відмінності між прикладними та теоретичними моделями опису, автор вказує на орієнтування перших на конкретні мови, а не на мову загалом; потребу в більшій формалізації; вибіркове використання знання про мову; відсутність розрізнення між лінгвістичними та екстралінгвістичними аспектами семантики мовних виражень; широкий інструмент моделювання" [1, с. 12].

Методи корпусного аналізу, таким чином, аналізують слововживання у текстах різної жанрової класифікації; використовують досить репрезентативну текстову підбірку; застосовують комп'ютерні програми аналізу; ґрунтуються на статистичному та якісному аналізах; виявляються цільовими, а саме спрямовані на конкретні результати; досліджують не тільки лінгвістичні явища, але й частотність відповідних одиниць аналізу в текстах корпусу та жанровому балансі.

Корпусний підхід у контексті нашого дослідження реалізувався на базі Британського національного корпусу, який вважається одним із найавторитетніших корпусів у сучасності. Правила розмітки, застосовані до вищезгаданого корпусу лягли в основу багатьох схожих систем. Корпус стимулював розвиток англомовної лексикографії, оскільки дані корпусу використовуються при укладанні словників [12, с. 21].

Методика аналізу концепту INSULARITY полягала у статистичних методах аналізу, а саме – у визначенні частотності слів-номінацій у Британському національному корпусі загалом, в періодичних виданнях зокрема, а також у жанровій специфікації текстів корпусу. Частота вживання досліджуваних лексем виявилась досить низькою, що виключило можливість застосування певних статистичних формул через ймовірну недостовірність результатів аналізу [15, p. 268].

Контекстний аналіз уможливив аналіз лексем у складі контексту, виокремленого із текстів корпусу, що дозволило прослідкувати актуалізацію різних значень лексем, тобто доповнило семантичний аналіз слів. Контекстний аналіз також застосовувався як дистрибутивна методика, спрямована на вивчення лексичної сполучуваності, тобто синтагматичних відношень.

Розглянемо детальніше характеристику публіцистичних текстів, які слугували матеріалом дослідження лексем-номінацій INSULARITY.

І.Р. Гальперін визначає типовий текст як "витвір мовленнєво-творчого процесу, який володіє завершеністю, об'єктивований у вигляді письмового документу, літературно опрацьований у відповідності із типом цього документу, витвір, який складається із назви (заголовку) та ряду особливих одиниць, об'єднаних різними типами лексичного, граматичного, логічного, стилістичного зв'язку, який має певну цілеспрямованість та прагматичну установку" [4, с. 18].

Питання про тлумачення та розмежування термінів текст та дискурс вважаються дискусійними. Наприклад, Н.В. Петрова трактує аналіз тексту як частину аналізу дискурсу. Під дискурсом лінгвіст розуміє складну комунікативну подію, а текст виявляється частиною дискурсу, його знаковим продуктом [10, с. 30]. Кузнецова Н.В. підсумовує відмінності в інтерпретації тексту і дискурсу висновком, що поняття "дискурс" вживається у випадку підкреслення зв'язку тексту – "витвору мовленнєво-творчого процесу" – із "живим життям", із прагматичною ситуацією [10, с. 31].

К.С. Щелкунова акцентує увагу на існуванні погляду щодо складності виокремлення саме публіцистичних текстів із текстового масиву, що сприяло використанню терміну "журналістський текст", аргументом заміщення понять слугувала відсутність прив'язки до конкретного стилю. Автор вважає синкретизм природньою властивістю публіцистичного тексту, тому термінологічне дроблення в даному випадку є недоцільним [14, с. 76].

Деякі лінгвісти прирівнюють медіа-тексти до текстів, розповсюджених ЗМІ [14, с. 76]. К.С. Щелкунова вважає поняття медіа-тексту у вузькому значенні, а саме як ПР-тексти, обмеженим інформаційною функціональністю, та пропонує використання даного терміну у широкому значенні – "для позначення всіх типів текстів, які розповсюджуються за посередництвом каналів масової інформації". Феномен тексту в масовій комунікації включає такі різновиди як публіцистичний, рекламний та ПР-тексти [14, с.77].

Н.В. Кузнецова зауважує, що у дослідженні медіа-текстів є своя специфіка, розкриваючи її визначенням В.З. Дем'янкова, в якому йдеться про відмінність тексту журналіста від тексту

художньої літератури та наукового тексту у націленості на подачу подій в їхній актуальності. Очікування від ЗМІ полягає у повідомленнях про новини [10, с. 11]. Медіа-текст компонується із газетних статей, радіопередач, телевізійних новин та інших видів ЗМІ [5, с. 29], які диференціюються на тексти онлайн та офлайн форматів, перші передбачають інтерактивність, наявність гіпертекстових посилань і т.д., другі – радіо, телебачення та преса – не залежать від електронно-інформаційних мереж, та не характеризуються інтерактивністю [8, с. 242].

Функціональний стиль масової комунікації втілюється у текстах ЗМІ, представлених у газетах, журналах, а також трансляціях по радіо, телебаченні та мережі Інтернету. Вищезгаданий стиль характеризується стилістичною антигомогенністю [13, с. 67], а саме – єдністю функціонально-стилістичного різноманіття; різноформатністю представлення в ЗМІ, тобто особливостями репрезентації у кожному виді ЗМІ [6, с. 75].

Лінгвокогнітивні особливості концепту INSULARITY першочергово втілюються в публіцистичних текстах, представлених електронними текстами Британського національного корпусу. В нашій роботі публіцистичний текст розглядається як вид аргументованого тексту, а саме – різновид тексту ЗМІ, спрямований на інформування та вплив на читача; кожний елемент системно-структурної організації тексту [2, с. 64] поєднаний в прагматико-аксіологічному та комунікативно-типологічному аспектах та несе відповідне семантичне та стилістичне навантаження. Невід'ємними характеристиками тексту є цілісність, прагматичність, зв'язаність та завершеність.

Висновки дослідження та **перспективи подальших наукових розвідок**. Аналіз публіцистичних текстів виявляє певні ціннісні орієнтації, оскільки аксіологічна структура притаманна всім текстам. Факт створення тексту та фіксації лексичними одиницями свідчить про значущість предметів та явищ, тобто про їх включення в аксіосферу автора тексту. Аксіологічне наповнення тексту реалізується на глибинному смисловому та поверхневому мовних рівнях [11, с. 193]. Ціннісні опозиції формуються концептуальною структурою тексту. Будь-який медіа-текст відображає ціннісну ієрархію [11, с. 194]. Викладені вище теоретичні засади та практичне застосування лінгвокультурного та корпусного методів дослідження концепту можуть бути доповненими традиційними методами аналізу та у комплексі складати методологічне підґрунтя для дослідження концепту INSULARITY, що у контексті нашого дослідження є перспективою подальшої розробки теми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранов А. Н. Введение в прикладную лингвистику: Учебное пособие/ А. Н. Баранов. – М. : Эдиториал УРСС, 2001. – 360 с.
2. Болотнова Н. С. Филологический анализ текста. Часть III. Структура текста. Текстообразующие возможности языковых единиц. Факторы текстообразования/ Н.С. Болотнова. – Томск : Изд-во Томского государственного педагогического университета 2005. – 272с.
3. Воркачев С. Г. Лингвокультурология, языковая личность, концепт: становление антропоцентрической парадигмы в языкознании/ С. Г. Воркачев// Филологические науки. – 2001. – № 1. – С. 64 – 72.
4. Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования/ И. Р. Гальперин. – М. : УРСС, 2004. – 137 с.
5. Добросклонская Т. Г. Язык средств массовой информации: учеб. пособие/ Т. Г. Добросклонская. – М. : Университет, 2008. – 116 с.
6. Добросклонская Т. Г. Вопросы изучения медиатекстов (опыт исследования в современной английской медиаречи)/ Т. Г. Добросклонская. – М.: Едиториал УРСС, 2005. – 288 с.
7. Захаров В. П. Корпусная лингвистика: учебник для студентов гуманитарных вузов/ В. П. Захаров, С.Ю. Богданова. – Иркутск : ИГЛУ, 2011. – 161 с.
8. Землянова Л. М. Коммуникативистика и средства информации: англо-русский толковый словарь концепций терминов/ Л. М. Землянова. – М. : МГУ, 2004. – 416 с.
9. Ковшова М. Л. Лингвокультурологический метод во фразеологии: коды культуры/ М. Л. Ковшова. – М. : Книжный дом "Либроком", 2012. – 456 с.
10. Кузнецова Н. В. Публицистический текст. Лингвистический анализ: Учебное пособие/ Н. В. Кузнецова, О.В. Трофимова. – М.: Флинта, Наука, 2010. – 183 с.
11. Марьянчик В. А. Аксиологичность и оценочность медиа-политического текста/ В. А. Марьянчик. – М. : Книжный дом "Либроком", 2013. – 272 с.
12. Шилихина К. М. Основы прикладной лингвистики: Учебное пособие/ К. М. Шилихина. – Воронеж, 2006. – 51с.
13. Шмелев Д. Н. Русский язык в его функциональных разновидностях/ Д. Н. Шмелев. – М.: Наука, 1997. – 167 с.
14. Щелкунова Е. С. Публицистический текст в системе массовой коммуникации: специфика и функционирование: Учебное пособие/ Е. С. Щелкунова. – Воронеж: ВГУ, 2004. – 194 с.

15. Biber D. Corpus Linguistics: Investigating language structure and use/ D. Biber, S. Conrad, R. Reppen. – Cambridge University Press, 2004. – 311p.
16. McEnery T. Corpus Linguistics: An Introduction/ T. McEnery, A. Wilson. – Edinburgh University Press, 2004. – 247p.
17. Wikipedia// Електронний ресурс. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki.

***Бурдейная О. Лингвокультурный и корпусный методы анализа концепта* INSULARITY.**
В статье предпринята попытка определить терминологическое основание методологии исследования концепта INSULARITY. Комплексный анализ концепта предусматривает как традиционные, методы исследования, а именно – синтез, анализ, описательный, структурный, количественный, функциональный и семантико-когнитивный методы, так и лингвокультурный и корпусный методы. Этнокультурному концепту INSULARITY характерно аксиологическое маркирование и стереотипные ценностные ориентиры. Корпусный подход к исследованию концепта реализовался в отборе корпуса данных, то есть сформированной за определенными правилами выборке данных с проблемной области. Методика корпусного анализа концепта INSULARITY заключается в статистических методах анализа, а именно – в определении частотности слов-номинаций в массиве текстов, а также в жанровом балансе корпуса. Контекстный анализ сделал возможным исследование лексем в составе контекста для установления семантического наполнения исследуемых единиц.
***Ключевые слова**: лингвокультурный анализ, корпусный анализ, этнокультурный концепт, публицистический текст.*

Burdeina O. Linguocultural and Corpus-Based Methods of Analysis of the Concept INSULARITY.
The article focuses on the identification of the terminological basis of research methodology of the concept INSULARITY. Complex analysis of the concept presupposes not only traditional methods of investigation, such as – analysis and synthesis, descriptive, structural, quantitative, functional, semantic and cognitive methods, but also linguocultural and corpus-based methods. Ethno-cultural concept INSULARITY is characterized by axiological marking and stereotypical value orientations. Corpus-based approach to the investigation of the concept realizes in the selection of the corpus data – formed according to certain rules choice of data from a problem domain. Methodology of the corpus-based analysis of INSULARITY involves statistical methods of analysis, that is, determination of the frequency of the lexemes-nominations in the texts and in the genre balance of the corpus. Context analysis has made it possible to investigate the words in context for the meaning determination of lexical units under study.
***Key words**: linguocognitive analysis, corpus-based analysis, ethno-cultural concept, publicistic text.*

Наталія Гошилик
(*Івано-Франківськ*)

УДК 811.111:81’42:115

АКТУАЛІЗАЦІЯ СХЕМНИХ ОБРАЗІВ “ШЛЯХ” ТА “ЦИКЛ” У НАРАТИВНОМУ ТИПІ ВИСЛОВЛЮВАННЯ

Досліджено особливості актуалізації схемних образів ШЛЯХ та ЦИКЛ у наративному типі висловлювання публіцистичного дискурсу. Обґрунтовано необхідність розгляду часової семантики у когнітивно-дискурсивній парадигмі з уваги на їх передконцептуальну сутність. Проаналізовано основні підходи до розуміння дискурсу та наративного типу висловлювання у публіцистичному дискурсі. Запропоновано розрізнення сенсорних, первинних, пов’язаних з логічною чи візуальною перцепцією, та соціокультурних, які належать до календарної системи літочислення, засобів вербалізації часу. З’ясовано, що для наративного типу висловлювання публіцистичного дискурсу характерним є превалювання схемного образу ШЛЯХ, який реалізують переважно сенсорні засоби вербалізації часу.
***Ключові слова:** схемний образ ШЛЯХ, схемний образ ЦИКЛ, сенсорний, соціокультурний, наративний тип висловлювання, дискурс.*